



# ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

04 липня 2017 року

м. Київ

## Р І Ш Е Н Н Я № 165/вс-17

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у пленарному складі:

головуючого - Устименко В.Є.,

членів Комісії: Бутенка В.І., Василенка А.В., Весельської Т.Ф., Заріцької А.О., Козлова А.Г., Лукаша Т.В., Луцюка П.С., Макарчука М.А., Мішина М.І., Прилипка С.М., Тітова Ю.Г., Шиловой Т.С., Щотки С.О.,

розглянувши питання про підтвердження здатності кандидата на посаду судді Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду Бершова Геннадія Євгеновича здійснювати правосуддя у відповідному суді, стосовно якого оголошено перерву відповідно до абзацу другої частини першої статті 88 Закону України «Про судоустрій і статус суддів»,

встановила:

Рішенням Комісії від 07 листопада 2016 року № 145/зп-16 оголошено конкурс на зайняття 120 вакантних посад суддів касаційних судів у складі Верховного Суду.

Бершов Геннадій Євгенович 05 грудня 2016 року звернувся до Комісії із заявою про проведення стосовно нього кваліфікаційного оцінювання для участі у конкурсі на посаду судді Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду за спеціальною процедурою призначення.

Комісією 13 грудня 2016 року прийнято рішення № 102/вс-16, зокрема, про допуск Бершова Г.Є. до участі у конкурсі на посаду судді Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду.

Рішенням Комісії від 11 січня 2017 року № 2/зп-17 призначено кваліфікаційне оцінювання 653 кандидатів, допущених до участі у конкурсі на зайняття 120 вакантних посад суддів касаційних судів у складі Верховного Суду, зокрема Бершова Г.Є.

Комісією 07 лютого 2017 року прийнято рішення № 11/вс-17, зокрема, про допуск Бершова Г.Є. до проходження кваліфікаційного оцінювання для участі у конкурсі на посаду судді Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду.

Положеннями статті 83 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (далі - Закон) закріплено, що кваліфікаційне оцінювання проводиться Вищою кваліфікаційною комісією суддів України з метою визначення здатності судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді за визначеними критеріями. Такими критеріями є: компетентність (професійна, особиста, соціальна тощо), професійна етика, доброчесність.

Бершов Г.Є. 16 лютого 2017 року склав анонімне письмове тестування, за результатами якого набрав 60 балів, і згідно з рішенням Комісії від 17 лютого 2017 року № 12/зп-17 допущений до виконання практичного завдання на етапі іспиту під час кваліфікаційного оцінювання у межах процедури конкурсу до відповідних касаційних судів у складі Верховного Суду.

За результатами виконаного 21 лютого 2017 року практичного завдання Бершов Г.Є. набрав 80,25 бала та згідно з рішенням Комісії від 29 березня 2017 року № 22/зп-17 є таким, що допущений до другого етапу кваліфікаційного оцінювання «Дослідження досьє та проведення співбесіди» у межах процедури конкурсу до Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду.

Згідно з абзацом третім пункту 20 розділу III Положення про порядок та методологію кваліфікаційного оцінювання, показники відповідності критеріям кваліфікаційного оцінювання та засоби їх встановлення, затвердженого рішенням Комісії від 03 листопада 2016 року № 143/зп-16 (далі - Положення), під час співбесіди обов'язковому обговоренню із суддею (кандидатом) підлягають дані щодо його відповідності критеріям професійної етики та доброчесності.

Відповідно до положень статті 87 Закону з метою сприяння Вищій кваліфікаційній комісії суддів України у встановленні відповідності судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності для цілей кваліфікаційного оцінювання утворюється Громадська рада доброчесності, яка надає, за наявності відповідних підстав, висновок про невідповідність судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності.

Громадською радою доброчесності 14 квітня 2017 року надано Комісії висновок про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду Бершова Г.Є. критеріям доброчесності та професійної етики, затверджений 12 квітня 2017 року. У доповнення цього висновку 02 липня 2017 року Громадська рада доброчесності надала Комісії додаткову інформацію.

У висновку Громадської ради доброчесності стверджується, що в деклараціях особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2015 та 2016 роки кандидат зазначив, що має право користування автомобілем Toyota Land Cruiser 3.0 2013 року випуску, який належить його матері Бершовій Вірі Степанівні. Право власності на вказаний автомобіль у матері кандидата виникло 10 липня 2013 року. З того ж дня у Бершова Г.Є. виникло право користування цим автомобілем. Проте це право користування не було відображено у деклараціях кандидата про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за 2013-2015 роки. Втім, у декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за 2015 рік кандидат зазначив право користування автомобілем Toyota Camry 2015 року випуску, а це, на думку ГРД, свідчить про те, що кандидат розумів

необхідність декларування права користування автомобілем Toyota Land Cruiser 3.0, проте цього не зробив.

Бершов Г.Є. не вказав вартості автомобіля, який є власністю матері, у декларації, хоча ГРД вважає, що саме кандидат супроводжував операцію з його придбання і йому було відомо про вартість автомобіля, яка за даними веб-сайта: [https://auto.ria.com/auto\\_toyota\\_land-cruiser-prado\\_19485362.html](https://auto.ria.com/auto_toyota_land-cruiser-prado_19485362.html) становить близько 1 000 000 грн за вживаний транспортний засіб такого класу.

Мати кандидата, Бершова В.С., \_\_\_\_\_ року народження, є пенсіонеркою, у зв'язку з чим Громадська рада доброчесності висловила сумнів у достатності її доходів для придбання такого коштовного майна. На думку ГРД, фактичним власником автомобіля є саме кандидат, автомобіль придбано за його кошти, проте оформлено на іншу особу з метою ухилення від внесення майна у декларацію.

Згідно з декларацією про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за 2015 рік, яку кандидат подавав відповідно до попереднього антикорупційного законодавства, у нього відсутнє будь-яке незавершене будівництво. Водночас у відповідних деклараціях особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2015 та 2016 роки кандидат вказав незавершене будівництво площею 200 кв. м.

Громадська рада доброчесності вважає, що у Бершова Г.Є. у 2015 році чи раніше були права на вказаний об'єкт, однак він не вказував їх у попередніх деклараціях. Точна адреса цього об'єкта невідома, але оскільки він розташований у смт Високий Харківського району Харківської області, а задекларував кандидат лише дві земельні ділянки у цьому населеному пункті, ГРД допускає, що адресою об'єкта незавершеного будівництва є саме місце розташування вказаних ділянок АДРЕСА\_1.

Шляхом порівняння супутникових знімків у програмі Google Earth виявлено, що будівництво на цих земельних ділянках розпочалось ще у 2005 році і вже у 2009 році там було зведено будинок приблизною площею 200 кв.м, який за зовнішнім виглядом дотепер не змінювався. ГРД вказує, що будинок має вигляд повністю завершеного і придатного для життя, а тому є усі підстави стверджувати, що будівництво вказаного об'єкта було завершено значно раніше, ніж у 2015 році.

На думку Громадської ради доброчесності, кандидат використав неоднозначне тлумачення попереднього законодавства щодо декларування об'єктів незавершеного будівництва до впровадження декларацій особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, яке використовувалося багатьма декларантами для ухилення від декларування таких об'єктів. До впровадження електронного декларування Бершов Г.Є. у відповідних деклараціях взагалі не вказував, що він є власником будь-якого нерухомого майна. Лише з декларацій особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2015 та 2016 роки випливає, що він є співвласником нерухомості, яка є власністю його дружини. Отже, попередні декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру були заповнені некоректно та не відображали реального майнового стану кандидата.

Відповідно до даних анкети кандидата він зареєстрований за адресою АДРЕСА\_2. Отже, вважає ГРД, кандидат має право користування кімнатою чи квартирою у гуртожитку, однак у жодній з

декларацій цього права не зазначав, що підтверджує неповноту внесених до них відомостей.

Ще одним фактом, що підтверджує неналежне заповнення декларацій, є те, що відповідно до даних суддівського дос'є кандидат має довіреності на такі транспортні засоби: автомобіль легковий, серійний номер НОМЕР\_1 - довіреність строком з 15 липня 2010 року по 15 липня 2020 року, та мотоцикл Yamaha ХVA - довіреність строком з 15 серпня 2009 року до 15 серпня 2019 року. Відповідно до частини третьої статті 46 Закону України «Про запобігання корупції» у декларації зазначаються також відомості про об'єкти декларування, передбачені пунктами 2-8 частини першої цієї статті, що є об'єктами права власності третьої особи, якщо суб'єкт декларування або член його сім'ї отримує чи має право на отримання доходу від такого об'єкта або може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти щодо такого об'єкта дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ним. На думку ГРД, наявні довіреності надають Бершову Г.Є. такі права, а тому ці транспортні засоби підлягали декларуванню.

Громадська рада доброчесності також стверджує у висновку про невідповідність витрат сім'ї кандидата підтвердженням доходам. Так, у 2013-2014 роках кандидат набув майно, вартість якого перевищує задекларовані доходи кандидата та членів його сім'ї. При цьому вказана у документах вартість придбання цього майна викликає обґрунтовані сумніви щодо їх відповідності ринковим цінам.

Зокрема, дружина кандидата придбала декілька об'єктів нерухомості. 23 жовтня 2013 року було придбано квартиру площею 52,8 кв.м АДРЕСА\_3. Відповідно до декларації та документів, які кандидат надіслав ГРД, квартиру придбано за 149000 гривень. Водночас ринкова вартість схожих квартир є значно вищою і в середньому становила не менше 8000 грн за кв.м, тобто була не нижчою 416000 грн за даними веб-сайта: <https://ibud.ua/ua/novost/analiz-rynka-stoit-li-seychas-vkladyvat-dengi-v-nedvizhimost-15292>.

Ще одним об'єктом нерухомості, належним дружині кандидата, є придбана 21 лютого 2013 року квартира площею 54 кв.м у АДРЕСА\_4. Відповідно до декларації та документів, які Бершов Г.Є. надіслав Громадській раді доброчесності, квартиру придбано за 320 000 гривень. Ринкова вартість квартир у центральній частині м. Харкова з такою площею є значно вищою і в середньому становила на початку лютого 2013 року близько 500000 гривень. Враховуючи, що ця квартира розташована у центральній частині м, Харкова, її вартість, на думку ГРД, як мінімум вдвічі більша, ніж вказано в декларації. Кандидат як один із подружжя надавав згоду на укладення обох договорів, а тому був повністю поінформованим щодо їх наявності та змісту. Імовірно заниження ціну квартири та ще й на межі суми, з якої є обов'язковим безготівковий розрахунок (150000 грн) ГРД розглядає як можливе сприяння кандидата продавцю в ухиленні від оподаткування доходу від продажу нерухомості. ГРД вважає, що, занижуючи вартість придбаного майна, кандидат міг таким чином ухилитися від перевірки джерел походження коштів та мати можливість пояснити придбання цієї нерухомості в межах власних доходів або ж

отримати неправомірну вигоду у вигляді істотної знижки від ринкової вартості майна.

Окрім того, 19 лютого 2013 року кандидат набув у власність автомобіль Volkswagen Tiguan 2012 року випуску вартістю 337478 гривень. 10 липня 2013 року кандидат набув право користування автомобілем матері Toyota Land Cruiser 3.0, 2013 року випуску, ринкова вартість якого перевищує 1000000 грн і який ГРД має підстави вважати також набутиим за кошти кандидата.

Відповідно до наданих декларацій загальна сума доходів кандидата та членів його сім'ї до 2013 року становила 474641 грн, тоді як лише у лютому 2013 року сім'я Бершових за даними декларацій витратила на придбання майна 657478 грн (без урахування автомобіля матері вартістю близько 1000000 гривень). Це дало ГРД підстави стверджувати, що вартість набутого Бершовим Г.Є. та членами його сім'ї майна не відповідає задекларованим доходам, а також про ймовірне використання кандидатом статусу судді для отримання вигоди ним та його родичами.

У разі недостовірності відомостей щодо наявності майна (майнових прав), зазначених у деклараціях про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру до кандидата як судді мала бути застосована заборона, визначена Законом України «Про очищення влади». Наведені факти вказують на те, що перевірку за цим Законом було проведено неналежним чином і це надало можливість Бершову Г.Є. уникнути застосування такої заборони.

Для додаткового підтвердження наведених доводів Громадська рада доброчесності надала Комісії інформацію, одержану за запитом до НАБУ, відповідно до якої за даними ДФС мати кандидата Бершова В.С. за період з 2012 по 2016 роки оподатковуваних доходів не отримувала. ГРД також повідомила, що за інформацією Головного сервісного центру МВС України, матері кандидата не видавалося посвідчення водія.

Стосовно вказаного висновку Громадської ради доброчесності висловлена окрема думка її члена Савчука А.В., який вважав, що взято до уваги доходи кандидата лише за певний проміжок часу, а такий підхід є хибним, оскільки базується лише на тому, що кандидат або його близькі особи мають у володінні більше майна, ніж можуть собі дозволити з огляду на поверхове вивчення доходів кандидата та його близьких осіб за обмежений період часу.

Комісією встановлено, що в декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2015 рік Бершов Г.Є. задекларував такі об'єкти нерухомості: три квартири у м. Харкові загальною площею 54,5 кв.м, 25,3 кв.м та 50,1 кв.м, квартиру у смт Гурзуф, м. Ялта, АР Крим загальною площею 52,8 кв.м та у смт Буди Харківського району Харківської області загальною площею 86,1 кв.м (частка у власності становить 33,33%). Також задекларовано житловий будинок загальною площею 82 кв.м, дві земельні ділянки загальною площею 1500 та 233 кв.м та об'єкт незавершеного будівництва - житловий будинок загальною площею 200 кв.м у смт Високий Харківського району Харківської області. Власником всіх зазначених об'єктів нерухомості є дружина кандидата Бершова І.О.

Крім того, Бершов Г.Є. задекларував такі транспортні засоби, що перебувають у його власності: автомобіль Volkswagen Tiguan 2012 року випуску,

мотоцикл (мопед) SYM Symphony 2015 року випуску, а також на праві користування - автомобіль Toyota Camry 2015 року випуску, Toyota Land Cruiser 2013 року випуску.

Під час дослідження обставин набуття у власність сім'ї кандидата рухомого та нерухомого майна Комісією встановлено факти невідповідності витрат кандидата підтвердженим доходам.

Так, 19 і 21 лютого 2013 року кандидатом та його дружиною набуто майно, вартість якого значно перевищує сукупні доходи його сім'ї за попередній період. Розмір доходів кандидата та членів його сім'ї за 2012 рік становив 474641 грн, вартість придбаного автомобіля Volkswagen Tiguan 2012 року випуску – 337478 грн, а вартість квартири загальною площею 54 кв.м АДРЕСА\_4 – 320 000 гривень. Отже, різниця між сумою доходів за 2012 рік та витратами для придбання двох вказаних об'єктів майна становить 182837 гривень. Крім того, у жовтні 2013 року дружиною кандидата також придбано квартиру загальною площею 52,8 кв.м АДРЕСА\_3 вартість якої 149000 гривень.

Стосовно вказаних об'єктів Громадська рада доброчесності висловила сумнів у відповідності задекларованої вартості нерухомого майна реальній, ґрунтуючись на даних моніторингу цін на житлову нерухомість у відповідних регіонах у відповідні періоди. Так, на думку ГРД, справжня вартість квартири у АДРЕСА\_4, розташованій поблизу Харківського національного академічного театру опери та балету ім. М.В. Лисенка, повинна становити не менше 500000 грн, а квартири у смт Гурзуф, м. Ялта, АР Крим - не менше 416000 гривень. Крім того, стосовно вартості останньої квартири висловлено сумніви у зв'язку із зазначенням ціни договору, що перебувала на межі суми допустимого готівкового розрахунку - 150000 гривень.

Письмових пояснень та документів на підтвердження вартості майна та законності джерел доходів для його придбання кандидатом Комісії не надано. За відомостями, наведеними в деклараціях та інших матеріалах досьє, не встановлено наявності коштів на банківських рахунках чи використання для придбання майна позичених (кредитних) коштів.

Під час засідання Комісії кандидат зазначив, що стосовно майна, належного йому та членам його сім'ї контролюючими органами було проведено перевірку декларацій, за результатами яких зауважень не надано. Частина майна дружини була придбана, інша набута нею у спадщину після смерті матері. Стосовно вартості нерухомого майна кандидат зазначив, що протягом трьох останніх років не має можливості та наміру відвідувати АР Крим, а квартира у смт. Гурзуф розташована у нежитловому районі в старому будинку, потребує ремонту, тому її вартість відповідає стану та даним декларацій. Бершов Г.Є. вказав, що він не є експертом з нерухомості, а придбанням цього майна займалася його дружина.

Також встановлена невідповідність витрат близької особи кандидата підтвердженим доходам. 10 липня 2013 року мати кандидата Бершова (Щит) В.С. набула у власність автомобіль Toyota Land Cruiser 3.0 2013 року випуску. Того ж

дня у кандидата виникло право користування цим автомобілем, яке вперше зазначено в декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2015 рік. Ураховуючи цей факт, а також те, що мати кандидата є пенсіонеркою та не одержує підтверджених належним чином доходів, достатніх для такого придбання, слушною є позиція Громадської ради доброчесності про те, що вона не є дійсним власником автомобіля.

Стосовно цього факту кандидатом теж не надано письмових пояснень. Єдиним документом на підтвердження доходів матері кандидата є копія договору купівлі-продажу від 01 серпня 2006 року, згідно з яким Бершова В.С. продала за 301800 грн житловий будинок загальною площею 138,50 кв.м з надвірними будівлями в с. Нова Березівка Харківського району Харківської області, який було надано Комісії 21 квітня 2017 року під час співбесіди у складі колегії.

За матеріалами досьє, наданими НАБУ, 01 червня 2009 року мати кандидата набула у власність квартиру загальною площею 65.30 кв.м АДРЕСА\_6 за договором купівлі-продажу від 26 березня 2009 року, а 06 жовтня 2009 року - житловий будинок загальною площею 65,60 кв.м у м. Мерефа Харківського району Харківської області за договором купівлі-продажу від 17 вересня 2009 року. Крім того, за матеріалами з того ж джерела, 01 березня 2013 року матір'ю кандидата відчужено автомобіль Hyundai Tucson 2009 року випуску. Проте за відсутності пояснень кандидата і зазначення у відповідних документах ціни продажу цього майна підтвердити названі продажі і вважати їх достатнім законним джерелом коштів для придбання автомобіля Toyota Land Cruiser не вбачається за можливе. Водночас не надано кандидатом пояснень і щодо джерела походження у матері автомобіля Hyundai Tucson.

ГРД 03 липня 2017 року доповнила висновок інформацією, поданою Головним сервісним центром МВС України, про те, що мати кандидата не одержувала посвідчення водія. Аналогічну відповідь отримано на запит Комісії з Регіонального сервісного центру МВС України в Харківській області.

Під час співбесіди 21 квітня 2017 року кандидат стверджував, що саме мати користується придбаним автомобілем, а він - лише зрідка. В ході пленарного засідання Комісії 04 липня 2017 року він повідомив, що мати користується автомобілем, незважаючи на відсутність посвідчення водія, оскільки воно наявне в нього і зведеного брата. Бершов Г.Є. також зауважив, що мати самостійно користується своїм майном, а він не володіє інформацією щодо джерел її доходів. Йому відомо, що мати працювала понад 30 років, однак запитів щодо її заробітної плати він не робив та доказів щодо цього надати Комісії він не може.

Слушними є й доводи ГРД про те, що протягом 2012-2015 років Бершов Г.Є. допускав систематичне недекларування майна. Кандидатом не було задекларовано автомобіль Toyota Land Cruiser 3.0 2013 року випуску. Право користування ним виникло у кандидата з 10 липня 2013 року, проте відсутнє в деклараціях за 2013-2015 роки, а вперше зазначене в декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2015 рік. Водночас автомобіль Toyota Camry 2015 року випуску, на який кандидат також має право користування, зазначений і в декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за 2015 рік.

У декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2015 рік, вперше зазначено об'єкти, які належать кандидату на праві спільної сумісної власності з дружиною Бершовою І.О., починаючи із зазначених нижче дат: земельні ділянки загальною площею 1500 кв.м. та 233 кв.м у смт Високий Харківського району Харківської області – з 06 травня 2005 року; квартира АДРЕСА\_4 загальною площею 54.50 кв.м - з 21 лютого 2013 року; квартира АДРЕСА\_3 загальною площею 52.8 кв.м - з 23 жовтня 2013 року; житловий будинок загальною площею 82 кв.м у смт Високий Харківського району Харківської області - з 04 серпня 2004 року; кімната в гуртожитку АДРЕСА\_2 - з 02 березня 2009 року. Вказані відомості впливають з анкети кандидата та відмітки про реєстрацію місця проживання в наданій ним копії паспорта, однак цю інформацію не зазначено в жодній з декларацій.

У деклараціях про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру як власність дружини були зазначені і ті об'єкти, що належали їй одноосібно, і ті, що перебувають у спільній власності подружжя.

У декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2015 рік також вперше вказано об'єкт незавершеного будівництва - житловий будинок загальною площею 200 кв.м в смт Високий, Харківського району Харківської області на праві спільної сумісної власності з дружиною Бершовою І.О. За твердженням Громадської ради доброчесності, хронологічною серією супутникових знімків Google Earth, будівництво розпочалося ще у 2005 році, а з 2009 року вигляд будинку не змінювався. ГРД вважала його завершеним і придатним для життя, вбачаючи невведення в експлуатацію засобом приховування майна від декларування через неоднозначності в законодавстві.

Стосовно вказаних обставин під час засідання Комісії у пленарному складі Бершов Г.Є. пояснив, що придбав будинок площею 82 кв.м., у 2005 році відповідно до рішення виконкому Височанської селищної ради цей будинок було зруйновано, а на його фундаменті розпочато будівництво нового будинку. Оскільки розібраний будинок обліковується у БТІ як такий, що існує, кандидат мав обов'язок його декларувати. Будівництво нового будинку площею 200 кв.м ведеться понад 10 років і ще не завершено. До запровадження електронного декларування об'єкти незавершеного будівництва не підлягали внесенню до декларацій.

Витрати на будівництво цього будинку здійснюються за кошти кандидата, його родини та родини дружини. Стосовно незазначення витрат на будівництво у відповідних деклараціях про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру кандидат зазначив, що протягом останніх трьох-п'яти років жодного капітального будівництва не ведеться, а суму витрат на утримання будинку пригадати не може.

Крім того, за матеріалами НАБУ Бершову Г.Є. 15 серпня 2009 року видано довіреність ОСОБА\_1 на транспортний засіб (номер державної реєстрації НОМЕР\_2) та мотоцикл Yamaha XVA, 2006 року випуску, строк дії якої —10 років. Стосовно викладеного кандидат зазначив, що йому невідомо про наявність вказаної довіреності, однак доводів чи доказів на спростування цієї інформації не надав.

Оцінивши в сукупності наведені обставини, що також підтверджуються інформацією, наданою НАБУ, Комісія в межах і з метою проведення конкурсу на зайняття посади судді Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду вважає, що кандидатом не доведено відповідності задекларованим доходам витрат і майна як власних, так і членів його сім'ї та близьких осіб, а тому висновок Громадської ради доброчесності є прийнятним. Комісія також бере до уваги, що порушення кандидатом обов'язку декларування майна мало місце систематично і протягом тривалого строку, а вартість такого майна була значною.

Вказані обставини не підтверджують відповідності поведінки кандидата високим стандартам, дотримання яких слід очікувати від кандидата на посаду суддів Верховного Суду, критеріям професійної етики та доброчесності.

Згідно з підпунктом «а» пункту 11 частини четвертої статті 85 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» відповідність витрат і майна близьких осіб судді задекларованим доходам, у тому числі копії відповідних декларацій, належить до інформації суддівського дос'є щодо дотримання суддею правил професійної етики, а тому належить до оцінки при встановленні відповідності цьому критерію.

В пункті 12 частини четвертої статті 85 Закону відповідність витрат і майна судді і членів його сім'ї задекларованим доходам, у тому числі копії відповідних декларацій, віднесено до даних суддівського дос'є про відповідність судді критерію доброчесності.

У статтях 1-3, 18-19 Кодексу суддівської етики встановлено вимоги щодо поведінки судді під час здійснення правосуддя та поза професійною діяльністю. Зокрема, суддя повинен бути прикладом неухильного додержання вимог закону і принципу верховенства права, присяги судді, а також дотримання високих стандартів поведінки з метою зміцнення довіри громадян у чесність, незалежність, неупередженість та справедливість суду.

Суддя має докладати всіх зусиль до того, щоб, на думку розсудливої, законослухняної та поінформованої людини, його поведінка була бездоганною. Суддя повинен бути обізнаним про свої майнові інтереси та вживати розумних заходів для того, щоб бути обізнаним про майнові інтереси членів своєї сім'ї.

Відповідно до роз'яснень Кодексу суддівської етики, затверджених рішенням Ради суддів України від 04 лютого 2016 року № 1, суддя добровільно приймає на себе обмеження, пов'язані з виконанням ним своїх професійних обов'язків, які унеможливають створення умов, що викликатимуть сумніви у доброчесності поведінки судді та його безсторонності, незалежності і об'єктивності.

За загальним правилом суддівської етики суддя повинен бути прикладом законослухняності, завжди поводитися так, аби зміцнювати віру громадян у чесність, незалежність, неупередженість та справедливість суду, докладати всіх

зусиль, щоб, на думку розсудливої, законослухняної та поінформованої людини, його поведінка була бездоганною.

Поняттю «законослухняна людина» відповідає таке визначення: це людина, яка здатна (спроможна) шанобливо ставитись до існуючих рішень, настанов, законів, дотримуватись їх, визнавати і шанувати суспільні авторитети, виконувати свої громадські, суспільні обов'язки.

Бездоганна поведінка суддів означає уникнення порушень норм етики та недопущення створення враження їх порушення як під час виконання професійних обов'язків, так і в особистому житті. Враження порушення норм етики створюється, коли розважливі особи, яким стали відомі всі відповідні обставини, розкриті в ході резонансного їх з'ясування, можуть дійти висновку, що чесність, добросовісність, неупередженість, урівноваженість та професійна придатність судді поставлені під сумнів.

Суддя зобов'язаний встановлювати для себе, додержуватися і змушувати додержуватися всіх інших осіб зі свого оточення бездоганних правил поведінки, підтримуючи і утверджуючи на власному прикладі добросовісність у судовій владі. Він має докладати всіх зусиль до того, щоб його поведінка була бездоганною.

Добросовісна поведінка судді має стосуватися всіх сфер його життя, зокрема і матеріальної (майнової) сфери. Йдеться про добросовісну поведінку судді в реалізації обов'язку бути обізнаним про свої майнові інтереси та здійснення активних дій щодо вжиття розумних (адекватних) заходів для того, щоб бути обізнаним про майнові інтереси членів своєї сім'ї та близьких осіб, виявляючи повагу до законів і лояльність до публічних фінансових інтересів держави.

Комісія враховує при прийнятті рішення це, а також відсутність у матері кандидата інших близьких родичів, які могли б надати достатні для придбання зазначеного майна (автомобіль Land Cruiser 3.0 2013 року випуску) кошти із законних джерел, встановлену недостатність сукупних законних доходів кандидата, членів його сім'ї та його близької особи для придбання цього майна.

З цих підстав Комісія доходить висновку, що придбання, здійснені кандидатом, членами його сім'ї та близькою особою, відповідність їхніх витрат задекларованим доходам не знайшли підтвердження законності джерел походження майна.

Відповідно до частини першої статті 88 Закону, якщо Громадська рада добросовісності у своєму висновку встановила, що суддя (кандидат на посаду судді) не відповідає критеріям професійної етики та добросовісності, то Комісія може ухвалити рішення про підтвердження здатності такого судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді лише у разі, якщо таке рішення підтримане не менше ніж одинадцятьма її членами.

Дослідивши досьє кандидата, заслухавши доповідача, уповноваженого представника Громадської ради добросовісності та кандидата, дванадцять членів Комісії з чотирнадцяти дійшли висновку, що Бершов Г.Є. не підтвердив здатності здійснювати правосуддя у Касаційному адміністративному суді у складі Верховного Суду.

Ураховуючи викладене, керуючись статтями 88, 93, 101 Закону, Положенням, Комісія

вирішила:

визнати Бершова Геннадія Євгеновича таким, що не підтвердив здатності здійснювати правосуддя у Касаційному адміністративному суді у складі Верховного Суду.

Головуючий

В.Є. Устименко

Члени Комісії:

В.І. Бутенко

А.В. Василенко

Т.Ф. Весельська

А.О. Заріцька

А.Г. Козлов

Т.В. Лукаш

П.С. Луцюк

М.А. Макарчук

М.І. Мішин

С.М. Прилипко

Ю.Г. Тітов

Т.С. Шилова

С.О. Щотка